

ADELBERT, JE BENT ONBETAALBAAR!

Luchtig blijspel in twee bedrijven

door

JAN DROOG

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ADELBERT, JE BENT ONBETAALBAAR!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **JAN DROOG** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U kunt gebruik maken van de aanvraag module op www.ibva.nl. Gebruik hiervoor uw aanvraag code (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of via de mail/aanvraagkaart. Bij vragen kunt u informeren bij I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U kunt gebruik maken van de aanvraag module op www.ibva.nl of via de mail/aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

PETER VAN LICHTENVOORDE - rijke vrijgezel, 30-40 jaar. Neemt het leven gemakkelijk op; houdt van een pretje en wenst zich niet aan een partner te binden, zulks tot ongenoegen van zijn "suikertante", Hortensia.

ADELBERT - huisknecht (type Engelse butler), ongeveer 50 jaar. Is een genie in het vinden van oplossingen voor problemen van anderen. Is gewend met adellijke personen om te gaan.

TANTE HORTENSIA - oudere dame, tante van Peter; zeer dominant. Haar overleden, rijke, echtgenoot heeft bepaald, dat zij aan zijn neef Peter jaarlijks een flinke som geld schenkt. Ze probeert Peter tot een huwelijk te bewegen.

ODILIA LOOFHUTTER - ongeveer een jaar of 35. Enigszins stijf gekleed; heeft een pukkel op haar neus die redelijk zichtbaar is. Weet mensen door haar vlotte babbel van bepaalde zaken te overtuigen. Is beslist niet wie zij voorgeeft te zijn.

FILOMENA LOOFHUTTER - jongere zuster van Odilia. Is in alle opzichten de mindere van haar zuster die haar volledig domineert.

ROSA - huishoudster van tante Hortensia, goedlachs; heeft gevoel voor humor. Haar verleden laat haar niet los. Amsterdams of streektaalaccent.

HANNIBAL GRIJPSTAAL - bekend (berucht) zakkenroller, accent als dat van Rosa. is graag bereid een klusje in het kader van zijn "beroep" op te knappen voor degene die hem vroeger een dienst heeft bewezen.

Eventueel vrouwelijke agent.

DECOR 1. de werk-, slaapkamer van Peter van Lichtenvoorde. Er staat een bed en een tafel + 2 stoelen. In de hoek hangt een boksak. Een boekenkast tegen één van de wanden.

DECOR 2. zitkamer bij tante Hortensia. Normaal ouderwets meubilair. Telefoon. Grote ronde tafel met tafelkleed dat op de grond reikt.

NB. deze tafel moet, wat het tafelblad betreft, speciaal gemaakt worden (zie beschrijving later).

EERSTE BEDRIJF

In de zitkamer van Peter brengt Adelbert op een dienblad thee met een beschuitje.

PETER: Dank je, Adelbert. Lekker zo'n kop thee... Daar wordt een mens wakker van.

ADELBERT: Geheel mijn mening, meneer.

PETER: Hoe is 't weer eigenlijk vanmorgen?

ADELBERT: Uitzonderlijk zacht; 't lijkt wel lente, zou ik zeggen...

PETER: Blij dat te horen. Nog wat nieuws op de radio?

ADELBERT: Er schijnt een crisis te dreigen in Joegoslavië, met name in Kosovo volgens de correspondent van úw lijfblad, meneer.

PETER: Zooo, dat is niet zo fraai. Daar hebben we al geduvel genoeg gehad!

ADELBERT: U zegt 't, meneer.

PETER: Voor ik 't vergeet, Adelbert, eh... zijn die beige overhemden die ik telefonisch besteld heb, al gearriveerd?

ADELBERT: Gisteren al, meneer, maar ik heb ze weer teruggestuurd.

PETER: O ja? Waarom dat dan?

ADELBERT: Ze zouden u beslist niet gestaan hebben.

PETER: Is dat zo? *(Adelbert is bezig met het opruimen; het rechtzetten van stoelen etc. etc.)*

ADELBERT: Zeker weten, meneer. U zou er in zo'n overhemd hebben uitgezien, als een bleekscheterige lijder aan bloedarmoede. Excusez le mot, meneer.

PETER: O, juist ja. Dat weet je zeker, hè?

ADELBERT: Absoluut zeker, meneer. Zomers zou dat niet hebben uitgemaakt, maar nu het nog winter is, is uw gelaat eh... als ik 't mag zeggen eh.. ontbeert uw gelaat de gezonde zomerse bruine kleur, die het vrij kleurloze beige zou hebben geneutraliseerd.

PETER: Ja, nu je het zegt. Dat zou best wel eens kunnen. Is er nog gebeld voor mij?

ADELBERT: Ja, uw tante heeft gebeld, Ze wilde langs komen, maar ik heb haar gezegd dat u nog niet ontwaakt was. Zij moest hier in 't dorp wezen en zou wat later op de dag langs komen. Ze hoopt dat u dan voldoende uitgerust bent om haar te ontvangen..

PETER: *(niet bepaald enthousiast)* O, dus we kunnen haar nog verwachten. *(loopt naar het venster)* Je hebt volkomen gelijk,

ADELBERT: het weer ziet er inderdaad op z'n lentes uit, Het was me al opgevallen dat de duiven in de tuin bepaald opgewekt aan het koeren waren.

ADELBERT: Dat was mij ook niet ontgaan, meneer.

PETER: Welaan dan, reik mij m'n wandelstok, m'n hoed en m'n shawl. Dan maak ik mij op voor een wandeling in het struweel, zoals een dichterlijke geest dat zou verwoorden. *(deurbel)*

ADELBERT: Ongetwijfeld, meneer. *(gaat af, komt meteen terug)* Daar is uw tante Hortensia, meneer,

PETER: *(niet bepaald vrolijk)* O, eh.. laat haar maar binnen. *(Adelbert doet dit en trekt zich terug)*

HORTENSIA: Zo, luie donder, ben je eindelijk uit je nest gerold om weer een dag in ledigheid door te brengen!

PETER: O nee, hoor. Ik was net bezig te beginnen aan mijn ochtendwandeling. Hoe bent u gekomen? Met de auto?

HORTENSIA: Nee, voor de variatie maar es met de trein. Het maakte mij niet uit als die weer es vertraging zou hebben. Ik hoefde toch niet op tijd te zijn en dan kon ik nog wat nadenken. Je ochtendwandeling zul je even moeten uitstellen, mannetje, want ik moet es even een hartig woordje met je wisselen...

PETER: Dat moet dan wel een heel hartig woordje zijn, als u die in persoon en niet via de telefoon met me wilt wisselen,

HORTENSIA: 't Is in ieder geval een woordje dat ik al lang met je had willen wisselen. Ik vind het tenminste van belang jou es een paar dingen onder de aandacht te brengen en ik verwacht, dat je nou es goed naar me zult luisteren.

PETER: Als 't ook maar eventjes kan zal ik dat met alle soorten van genoeg doen.

HORTENSIA: Daar meen je geen barst van, huichelachtig reptiel. Ik weet wel beter, Niettemin zul je mij - en daarmee jezelf - liever maar niet teleurstellen. Zet je maar schrap.

PETER: Ik ben één en al oor!

HORTENSIA: Daar kun je wel es gelijk in hebben. Als je jou ziet, zie je hoofdzakelijk die flaporen van je. Maar nu ter zake! Besef jij wel goed, dat het kerels zoals jij zijn, die in onze maatschappij in feite de parasieten van de samenleving vormen.

PETER: O, dank u ! U bent wel heel erg vriendelijk!

HORTENSIA: Je hoeft niet sarcastisch te worden. Je begrijpt best hoe ik dit bedoel. Jij zit, omdat je zwemt in het geld dat je van je oom georven hebt... eh of is 't nou geërfd - doet er ook niet toe. Jij zit de hele dag op dat gedeelte van je lichaam waar je rug zijn fatsoenlijke naam verliest, terwijl de massa moet ploeteren om 't hoofd boven water te houden.

PETER: Ik moet wel een erge "aso" zijn als ik dat hoor

HORTENSIA: Jij doet niet anders dan je tijd verdoen met allerlei frivole

pretjes, stort je in allerlei gokavonturen, zuipt je af en toe een kegel van hier tot gunter en verder... eh verder... groei je op zonder iets nuttigs in de maatschappij verricht te hebben. Daarom - en omdat ik als tante voor jou verantwoordelijk ben - heb ik besloten, dat je moet trouwen!

PETER: Wwwwaaaatt!!?

HORTENSIA: Je hebt me heel goed verstaan! Het wordt tijd, dat je het imago van een anti-sociaal dier nu es voor goed kwijt raakt, je wijdt aan het stichten van een ordentelijk gezin en er voor zorgt, dat de naam van de Van Lichtenvoordes in het nageslacht zal voortleven, Waarbij ik dan vurig hoop, dat jouw kinderen niet erfelijk belast zijn van vaders kant. Bovendien aan dat gescharrel met allerlei vrouwspersonen waaraan jij je schuldig maakt moet nu maar es een einde komen. Je zult eindelijk es fatsoenlijk getrouwd moeten zijn, al was het alleen maar in het belang van de naam van de Van Lichtentenvoordes.

PETER: Maar tantetje, dat gaat toch zomaar niet! Ik kan toch zomaar niet de huwelijksboot instappen zonder me behoorlijk te hebben voorbereid. En daar komt bij, dat je in zo'n geval wel een partner moet hebben die bereid is jou als echtgenoot te accepteren. En hoe weet ik, dat ik dan de ideale vrouw heb gevonden?

HORTENSIA: Ideale vrouwen bestaan niet! Zet dat maar uit je hoofd. Maar er zijn genoeg vrouwen die het prima zullen doen als huisvrouw. Ik heb via de Vereniging van Eigenhuis-vrouwen kennis gemaakt met een meisje van zeer goede huize, degelijk en bepaald niet onaantrekkelijk. Ze komt binnenkort met haar zuster bij mij logeren. Die zou jou voor heel wat misstappen kunnen behoeden. Ze is serieus en bepaald niet zo "uit-de-band-springerig" zoals jij. Ze is ongetrouwd en heeft voor zover ik kon nagaan geen verbintenissen die tot een huwelijk zouden kunnen leiden.

PETER: Maar tante, er zijn toch nog heel wat meer aspecten die een huwelijk tot een succes maken dan een echtgenote die de degelijkheid zelf is.

HORTENSIA: Ze is in elk geval niet lelijk en ze heeft, voor zover ik dat kan beoordelen, een goed figuur. Dus met de seks zal 't ook wel in orde komen en dat is voor jou denk ik al een hele geruststelling,

PETER: Dat kan allemaal wel waar wezen, maar als 't niet van beide kanten klikt dan draait 't op een mislukking uit. Het overvalt me en ik moet me eerst es flink bezighouden met de gedachte, dat ik voortaan als echtgenoot of huisvader een belangrijk deel van m'n vrijheid zal moeten opgeven. Dat zal wel enige inspanning en tijd vergen.

HORTENSIA: Inderdaad, je zult wel enige activiteit in die richting

moeten ontplooiën. En des te eerder je dat doet, des te beter.

PETER: Is ter zo'n haast bij?

HORTENSIA: In ieder geval zal je eerst kennis met haar moeten maken. En zo lang je neus weg kun je vertellen, dat je tante - en ze weet, dat ik je suikertante ben die er voor zorgt, dat je goed in de slappe was zit - dat je tante van je verlangt; dat je gaat trouwen. Als zij weet, waar haar kansen liggen - weliswaar een huwelijk met een luie nietsnut van de eerste orde, maar in ieder geval een goedige sukkel die haar materieel gezien alles kan bieden - zal ze zich wel tweemaal bedenken om een aanzoek af te wijzen. Ze heet overigens Odilia.

PETER: Niet bepaald een aanbeveling en tantetje, ik eh...

HORTENSIA: Noem me asjeblieft geen tantetje...je weet dat ik daar een hekel aan heb.

PETER: Maar tante Hortensia, ik heb in deze aangelegenheid toch ook nog wat in te brengen!

HORTENSIA: Dat heb je nou precies mis! Jij hebt niets anders in te brengen dan lege briefjes. Onthou dat maar goed. En zorg ervoor, dat het geen maanden duurt voor de bruidsklokken gaan luiden. Je bent langzamerhand op een leeftijd gekomen, dat je behoorlijk begint te slijten en dat de jus er een beetje van af is en dat de eventuele huwelijkskandidaten - als die er nog zijn - donkere brillenglazen nodig hebben om dat niet te zien..

PETER: U zet me wel voor 't blok, tante. En stel je nou voor, dat die eh... Odilia helemaal niet zo happig is op een huwelijk met mij..... dan eh...

HORTENSIA: Dan bewijst dat alleen maar, dat ze in ieder geval der verstand bij elkaar houdt en dan heb jij de taak zodanig met de euroflappen te zwaaien, dat ze toch door de knieën gaat. Onthou verder, dat je maandelijkse bijdrage die je van mij ontvangt mede afhangt van je spoedige positie als echtgenoot. Ze heet Odilia Loofhutter, ze doet veel aan liefdadigheidswerk. Haar zuster die haar vergezelt is welzijnswerkster en zij, Odilia, speelt niet onverdienstelijk orgel.

PETER: Mondorgel of drankorgel?

HORTENSIA: Dat is nou weer een typische opmerking voor een man als jij omdat je een degelijk gesprek niet aankan. Ze zegt over mediamieke gaven te beschikken die het haar mogelijk maken met overledenen in contact te treden. Maar dat wil ze beslist geheimhouden.

PETER: U bedoelt, dat ze met dooie mensen kan praten.

HORTENSIA: Precies weet ik het ook niet, maar ik geloof wel dat het

daar op neer komt, al zal ze natuurlijk niet met ze kunnen praten. Dat moet je haar dan maar zelf vragen. En nou ga ik er weer vandoor. Denk na over mijn woorden en onderneem wat! Aju! *(af. Peter blijft peinzend zitten. Adelbert komt binnen)*

ADELBERT: Uw schuimbad is gereed, meneer. Maar ik moet u wel er even op wijzen, dat de shampoo op is en we dus nieuwe moeten bestellen.

PETER: Doe dat dan ook maar, Adelbert, Ik ben momenteel niet bepaald in de stemming om bestellingen klaar te maken. Wat je niet vergeten moet is dat je shampoo van het merk "Glanshaar" moet hebben met superintensieve haarwortelversteviger, anti-roos filter, rimpelverwijderende en hydraterende nevenwerking.

ADELBERT: Het komt voor de bakker, meneer. Het spijt me, dat u niet in de juiste stemming bent. Is er wat gepasseerd?

PETER: Ja, mijn tante Hortensia is gepasseerd. Die kwam me even onder druk zetten door te eisen, dat ik me in de boot laat nemen en het liefst zo snel mogelijk, anders wordt de geldkraan dichtgedraaid.

ADELBERT: Hoe bedoelt u "in de boot nemen"?

PETER: Nou eh in de huwelijksboot.

ADELBERT: Maar dat kan toch geen reden voor u zijn om in de puree te zitten?

PETER: Nee, maar des te meer de bijbedoeling die tante met dat bezoek heeft. Ze wil namelijk, dat ik ga trouwen en probeert me aan een juffrouw te koppelen. Die juffrouw, Odilia heet ze, is volgens haar de degelijkheid zelf; ze speelt orgel. Haar zuster is pastoraal werkster...

ADELBERT: Maar dat ze orgel speelt kan toch ook z'n voordeel hebben: muziek kan de zaak hier in huis nog wat gezelliger maken..

PETER: Als ze tenminste maar niet alleen psalmen speelt en ik vrees dat dat wel 't geval is. In ieder geval ben ik niet van plan te trouwen. Dus Adelbert, voor de zoveelste keer moet ik een beroep doen op je inventiviteit... Ik moet er onder uit zien te komen

ADELBERT: Lijkt 't u niet verstandiger even af te wachten. Misschien blijkt de betreffende jongedame wel een lot uit de loterij te zijn. En heeft ze eigenschappen die uw tante nog niet ontdekt heeft. En als ze een "niet" is, kunt u altijd nog maatregelen treffen en een huwelijk niet laten doorgaan.

PETER: Ik heb weinig hoop. Als tante het heeft over een degelijk meisje dan weet ik wel hoe laat 't is. En bovendien: ik wil helemaal niet trouwen, dus alleen daarom al kan 't niks worden. Maar de grootste klip die ik moet omzeilen, is tante Hortensia en die staat als een rots in de branding. Als die zich iets in haar hoofd heeft gezet dan heeft

ze het niet ergens anders. En daarom vraag ik jou, Adelbert, zet die grijze cellen van jou weer es in werking en creëer een reddingsboei voor mij, waaraan ik mij als de nood te hoog gestegen is kan vastklampen... O... eh... dat zou ik bijna vergeten. Tante vertrouwde me toe, dat die Odilia haar onder de strikste geheimhouding heeft verteld over occulte eigenschappen te beschikken. Ze is een soort medium, heb ik begrepen.

ADELBERT: En wat houden die eigenschappen in? Heeft dat niet iets met spiritisme te maken?

PETER: Precies weet ik 't ook niet, maar ik geloof, dat ze met overleden mensen kan praten. Ze roept dan geesten op of iets dergelijks en ze kan tafels laten bewegen.

ADELBERT: Nou, dat kan ik ook; dat is niks bijzonders.

PETER: Ja, maar zij kan 't met haar stem, zonder de tafel aan te raken. Ze schijnt wel es voorstellingen te geven en dat doet ze dan voor een goed doel om haar zuster in haar liefdadigheidswerk te steunen..

ADELBERT: Ze praat dus met mensen uit het verleden. Dan heb je er ook niet veel aan. 't Was beter geweest, als ze met mensen van de toekomst kon praten. Die zouden u kunnen vertellen wat u nog te wachten staat.

PETER: Jij bent in de war met helderzienden; die kunnen in de toekomst kijken. Dat wordt althans van ze beweerd.

ADELBERT: Ja juist, die bedoel ik. Die kunnen je bijvoorbeeld vertellen op welke racepaarden je geld moet zetten, omdat ze dan van te voren helder kunnen zien wie er wint.

PETER: Of er nou echt helderzienden bestaan, geloof ik nou ook weer niet. In ieder geval schijnt het in bepaalde gevallen wel zo te zijn dat er mensen bestaan die in die richting gaven hebben en worden die wel es ingeschakeld wanneer iemand verdwenen is en spoorloos. Maar een spiritistische seance is wat anders, voor zover ik weet. Dat gaat er, geloof ik, heel geheimzinnig aan toe.

ADELBERT: Ja, dat heeft mijn nicht me ook wel es verteld. Die wilde mij naar zo'n seance meeslepen, maar ik moet niks van dat gedoe hebben. Aan mijn lijf geen spiritus en spiritisten zeg ik maar.

PETER: Ik voel daar ook niks voor, dus Adelbert, mijn hoop is gevestigd op jou!

ADELBERT: Het komt er dus in feite op neer, dat ik die dame ongevoelig maak voor uw charmante eigenschappen en uw geraffineerde versierderspogingen zoals ik die nog ken van voorgaande gelegenheden.

PETER: Ik moet haar natuurlijk eerst ontmoeten, maar trouwen wil ik sowieso niet en aangezien ik geen barst geloof van occulte

eigenschappen zou de eerste aanleiding tot een echtelijk verschil van mening al direct op de loer liggen. Adelbert, je zult je hersenen moeten mobiliseren. Bedenk, mijn vrijheid staat op 't spel!

ADELBERT: Eh... ja eh... ik zou u natuurlijk de truc van de stuntelaar kunnen aanraden. Voorwaarde is, dat ik er dan niet bij ben en dus niet hoeft te bedienen. Ik neem tenminste aan, dat tante haar bij u zal uitnodigen. Dat betekent dan dat u als "gastheer" zal moeten optreden en voor drankjes enzovoorts zal moeten zorgen; ik ben er niet.

PETER: Dan moet dat dus plaatsvinden op jouw vrije middag.

ADELBERT: Ja, anders gaat de truc niet op... Met die truc heb ik zelf ook al es succes gehad. De theorie er achter is, dat een meisje, dat eventueel iets met een man wil beginnen, er een verdraaide hekel aan heeft wanneer die man zich, met name in gezelschap, als een onhandige stuntel gedraagt. Ze krijgt dan een gevoel van schaamte en voelt zich opgelaten. Dat komt dan niet ten goede aan de eventuele amoureuze en erotische gevoelens die zij voor die man koestert en kan in uiterste gevallen leiden tot het compleet wegvallen van plannen in de richting van de huwelijksboot. Zo'n incident realiseren kan op verschillende manieren. Ik verwacht dat ze op de thee komt. (*lachend*) Hoewel op de koffie komen hier dan meer van toepassing is.

PETER: Ik meen ook begrepen te hebben, dat tante haar op vrijdagmiddag verwacht.

ADELBERT: Mooi! U hoeft dan niet veel anders te doen dan zogenaamd per ongeluk een kop hete thee in de schoot van de dame te laten vallen,

PETER: En dat zou dan alles zijn?

ADELBERT: Je mag aannemen, dat de dame zich voor de eerste kennismaking met haar mogelijke geliefde zal huilen in een gewaad dat haar uiterlijke aantrekkelijkheden accentueert. Mooier zou nog zijn, als er soep geserveerd werd. (*tomatensoep leent zich daartoe uitstekend*) Ook chocolademelk heeft zijn nut meerdere malen bewezen maar noodzakelijk is dat niet aangezien ook thee zeker voldoet... Als u 't zo kunt spelen, dat zoveel mogelijk van het toiletje van de betrokken dame door de thee wordt beroerd kunt u waarschijnlijk het volgende verwachten: aangezien haar jurk voorlopig niet met Ariel of met Dash, met Fleur en Fijn - of hoe heten die spullen - te reinigen is en u bovendien geen andere jurk in huis heeft, loopt u grote kans, dat ze voorstelt aan tante die haar ongetwijfeld met haar auto heeft meegenomen, om haar naar huis te brengen.

PETER: Dat klinkt allemaal heel logisch en uitvoerbaar.

ADELBERT: Wat de kans op succes helemaal verzekert is als u in uw "slome en onhandige" wil om toch wat te doen, met een emmertje met water komt opdruven om een natte spons over de geïnundeerde delen van de jurk te halen...

PETER: Adelbert, je bent een fenomeen! Een genie van de bovenste plank! Ik ga dat zeker zo aanpakken. Maar als ze nou es geen thee, maar wat kouds zou willen?

ADELBERT: Dan zorgt u maar dat u chocolademelk in huis heeft of tomatensap. Dat is ook zeer goed bruikbaar en geeft prachtige vlekken.

PETER: Ik denk dat ik me zonder meer kan redden. Ik zal 't dan wel bij m'n tante verknallen, maar dan weet ik in ieder geval zeker, dat ze niet nog es zal proberen mij de één of andere huwbare maagd of anderszins in de schoot te werpen.

ADELBERT: Ik wil u nog wel even waarschuwen. Als u mijn beproefde methode in de strijd werpt, doe het dan niet te vroeg. U moet er wel heel zeker van zijn, dat de betrokken dame bepaald niet degene is bij wie u uw toekomst in de schoot wilt leggen. En laat u niet verblinden door een knap gezichtje, een vlotte babbel of een figuurtje als een gitaar. *(geeft met de handen de omtrek aan van een gitaar)*

PETER: Geen nood! Als niet bij de eerste aanblik mijn hart op hol slaat of bij het wisselen van een paar woorden de bruidsklokken niet in de verte hoorbaar zijn, ga ik tot inundatie over.

ADELBERT: Ik ben er zeker van, dat mijn methode succes zal hebben. 't Komt trouwens goed uit, dat ik overmorgen vrij heb. U zou ze dan voor de middagthee kunnen uitnodigen. 't Valt dan niet op, dat u voor de ravitaillering zorgt. Maar let u wel op: het zou natuurlijk kunnen, dat uw tante Hortensia het nodig vindt de drankjes te verzorgen. Dat moet u proberen te vermijden, want dan mislukt onze stunt grandioos... U moet die taak dan wel direct van haar overnemen...

PETER: Dat zal ook al niet eenvoudig zijn. Ze laat zich niet graag dingen uit de handen nemen.

ADELBERT: Dat hoeft toch geen beletsel te zijn om de schoot van de juffrouw te bevochtigen. Dat kan ook door uw eigen thee verkeerd te laten vallen. Juist omdat u het dan extra druk heeft, is het niet zo vreemd, dat u wat nerveus wordt.

PETER: Ja, maar stel je nou es voor dat..... *(LICHT UITFADEN)*

De volgende dag; de kamer van Peter. Hij is bezig met trainen met behulp van een bokszak..... Adelbert komt op.

ADELBERT: Daar is uw tante, meneer. Kan ik haar binnenlaten?

PETER: *(stopt met oefenen)* Ja, ik kan haar moeilijk de toegang weigeren. *(Adelbert laat tante Hortensia binnen. Gaat dan af)*

HORTENSIA: Nee maar! 't Is niet te geloven! Mijn neef is al actief, terwijl het pas elf uur is. Je moet wel ziek zijn om je zo vroeg al in te spannen. Wat moet dat trouwens verbeelden wat je aan het doen bent? Is 't niet een beetje imbeciel om met je beide vuisten tegen een leren zak te stompen? Kun je niet wat nuttigers doen? *(gaat op haar gemak zitten)*

PETER: Ook goeie morgen, tante. Nee tante, dit is nuttig. Ik oefen daarmee mijn armspieren, zodat ik uiteindelijk de zware last van het huwelijk kan torsen. Hoe vindt u dat?

HORTENSIA: Als daar ook maar een letter van waar was, zou ik me verheugen, maar ik ben voor wat anders gekomen. Ga es effe zitten. *(Peter neemt plaats, zich afdrogend aan een handdoek)* Ik heb je nog wat te vertellen. Eigenlijk had ik dat gisteren moeten doen, maar ik wilde je niet extra laten schrikken... Laat ik vooropstellen, dat de jongedame Odilia er echt goed uitziet en dat de onvolkomenheid waarover ik je wil inlichten, niets te kort doet aan haar aantrekkelijkheid en nauwelijks opgemerkt kan worden.

PETER: Zo zo, u maakt me wel nieuwsgierig... en wat mag die onvolkomenheid dan wel inhouden?

HORTENSIA: Och, in wezen niets bijzonders, Ze heeft namelijk een pukkel op haar neus, of eigenlijk meer een pukkeltje. Je ziet 't nauwelijks en je kunt 't ook makkelijk negeren. Niemand is tenslotte volmaakt en als je es zou nagaan, wat er in feite aan jouw lichaam mankeert, zouden we er niet eens over hoeven te praten. Maar aangezien ik jou ken en weet, dat je van bepaalde vreemde zaken de humor meent in te zien, wil ik je wel even waarschuwen: Laat je niet verleiden tot het maken van jouw zogenaamd geestige opmerkingen.

PETER: O, ik zal me wel inhouden, al zal 't me moeite kosten.

HORTENSIA: Ze heeft toegezegd, dat ze wel in kleine huiselijke kring een demonstratie van haar mediamieke gave wil geven. Verknoei 't nou niet bij voorbaat al, Ik wil dat wel es meemaken. Als we daarover een afspraak hebben gemaakt - ze zou dat het beste bij mij thuis kunnen doen - wil ik voorstellen ook Rosa daarbij uit te nodigen. Die is ook geïnteresseerd in zulke dingen; dat weet ik zeker.

PETER: Rosa... eh...

HORTENSIA: Ja Rosa, mijn huishoudster. Die zal 't beslist op prijs stellen, al vindt ze het eng.

PETER: Die zal ook beslist de draak ermee steken. Dat lijkt me echt iets voor haar.

HORTENSIA: We lichten haar van te voren in. Waarom bel je haar niet even. Dan kun je haar uitnodigen voor vrijdagmiddag.

PETER: *(aan de telefoon)* Hallo! *(tante neemt hem de hoorn uit handen en zegt)*

HORTENSIA: Geef mij haar maar even.... Ja, met mij Rosa. Voel jij er wat voor om kennis te maken met iemand die de gave heeft om spiritistische seances te verzorgen en die met overledenen contact kan maken? 't Lijkt me echt iets voor jou om zoiets mee te maken. Reken er dan op, dat je vrijdagmiddag met mij meerijdt naar mijn neef. Daar komt die dame met haar zuster. Ze komen ook een paar dagen bij mij logeren. Ze heeft toegezegd voor ons zo'n bijeenkomst te organiseren of in ieder geval voor ons een demonstratie te geven. *(reactie Rosa)* Fijn, dat je ook wilt komen. Ze is, zo zegt ze tenminste zelf, een soort medium. Ik heb haar leren kennen op de bijeenkomst van EigenHuis-vrouwen een paar weken geleden en toen vertrouwde ze me toe, dat ze eh... hoe heet dat... eh dat ze mediamiek is. En dat ze wel es optreedt voor besloten groepen. Ze is hier tijdelijk om voor haar zuster, die een soort pastor is en werkt aan een project voor spijbelaartjes, geld in te zamelen door middel van die seances. Ze vraagt dan ook mensen die zo'n bijeenkomst bijwonen om een bijdrage. *(reactie Rosa)* Nee, vrijdag nog niet. Als ze een demonstratie geeft, doet ze dat later bij mij thuis, dus dan kun je er ook bij zijn. Nu komt ze eerst om ook met mijn neef kennis te maken. Ik heb haar dat aangeraden en verteld, dat mijn neef best wat geld kan missen voor het goeie doel. *(reactie Rosa)* Ja, een tehuis voor spijbelaartjes; ik weet 't ook niet precies. *(reactie Rosa)* Maar ze zal dat wel uitleggen neem ik aan. Dus jij komt vrijdag ook. Dan rij je maar met mij mee. Ja zeker. Tot straks!

PETER: Ik vind het toch wat vreemd... Meestal staat zo'n pastor afwijzend tegenover datgene dat met het abnormale of paranormale te maken heeft.

HORTENSIA: Zo vreemd is dat niet, want zij steunt haar zuster in haar werk via de opbrengst van zo'n... eh zo'n seance.

PETER: Nu zie je maar weer, pecunia non olet oftewel "geld stinkt niet". Weet u ook wat zo'n seance nou precies inhoudt?

HORTENSIA: Precies weet ik 't ook niet. Wat ik begrepen heb is, dat ze in staat is met overledenen te praten. Weliswaar niet gewoon praten, maar via allerlei tekens. Als ik 't goed heb wordt dan bijvoorbeeld een tafel als ja... eh... hoe moet ik 't zeggen, als een soort tussenpersoon gebruikt. Op de manier waarop die dan uit zichzelf beweegt of naar gelang het aantal keren dat ie opwipt of zo, kun je dan vaststellen of met ja of met nee geantwoord wordt door

degene die opgeroepen wordt.

PETER: 't Lijkt me knap stom om in zoiets te geloven. Ik geloof er tenminste niet in. Volgens mij is 't allemaal nep en word je in wezen bedonderd via handige trucjes,

HORTENSIA: Zeg dat asjeblijft niet! 't Is al een uitzondering, dat ze heeft toegezegd om ook es voor ons een seance te verzorgen, daar ik een behoorlijke bijdrage heb geleverd. Ten behoeve van de oprichting van een tehuis voor spijbelaartjes, was ze bereid in heel besloten kring iets van haar gaven te demonstreren. Ik zal haar dus uitnodigen bij mij thuis. Misschien weet ze je dan wel te overtuigen, dat er werkelijk zoiets bestaat als het paranormale.

PETER: O, ik vind het hartstikke leuk, zo'n spiritistische happening... Alleen weet ik niet of ik me goed kan houden, als ik die pukkel zie op de neus van het medium.

HORTENSIA: Als je het maar uit je hoofd laat de zaak bespottelijk te maken!

PETER: O gut, als ik maar niet in de lach schiet. Ik moet altijd lachen als ik iemand zie die er bespottelijk uitziet.

HORTENSIA: Dan zou ik maar niet te veel in de spiegel kijken.

PETER: Ik zal m'n uiterste best doen om me goed te houden... Garanderen kan ik niks. En die zuster van haar; heeft die ook wat eigenaardigheden?

HORTENSIA: Nee, voor zover ik kon zien niet. In ieder geval geen vrouw voor jou. Ze leek me nogal.....hoe-noem-je-dat eh... ingetogen...

PETER: U bedoelt zo'n beetje een trutje?

HORTENSIA: Nee, dat bedoel ik niet. Maar wel te degelijk voor jou!

PETER: En waar logeren ze nu?

HORTENSIA: In Hotel Commercie.

PETER: Nou, dan logeren ze niet bepaald op stand. Dat is nou net een hotelletje met een twijfelachtige reputatie.

HORTENSIA: Ja, daar had ze 't ook over, maar ze zei dat ze expres niet veel geld voor zichzelf willen uitgeven om des te meer voor het project van haar zuster over te houden.

PETER: Dat vind ik nou es een nobel streven.

HORTENSIA: Daar zou jij een voorbeeld aan kunnen nemen. Ik heb ze in ieder geval aangeboden, dat ze een paar dagen bij mij kunnen logeren.

PETER: Zei u niet, dat het project een tehuis voor... eh spijbelaartjes is? Is dat niet een beetje raar? Spijbelaars, die stop je toch niet bij elkaar in een tehuis, maar die breng je terug naar de school waarvan ze spijbelen..

HORTENSIA: Dat moet je haar dan maar zelf vragen. Ik weet 't verder ook niet.

PETER: En is 't ook niet raar, dat zo'n medium der eigen pukkel niet kan wegtoveren?

HORTENSIA: Je bent in de war met een heks of een tovenares. Een medium is iemand die mensen in contact kan brengen met het bovenaardse.

PETER: Nou, ik verheug me echt op dat contact. Het lijkt me een spannende gebeurtenis. En heeft die pukkel ook nog een functie in het geheel?

HORTENSIA: Peter, denk erom, dat je je fatsoen houdt en ons niet voor gek zet.

PETER: Oké, zolang die pukkel maar niet zo groot is, dat-ie me het zicht op 't bovenaards belemmert. (*LICHT UITFADEN*)

Enige dagen later. De kamer van Peter die hier en daar wat "opruimt" en ondertussen zingt "En m'n tante Hortensia die zit me achterna, ze wil dat ik trouw, maar ik moet echt geen vrouw tralalalalalala..." De deurbel gaat; Peter loopt de gang in. Normale begroeting, Hortensia, Odilia en Filomena.

PETER: Komt Rosa niet?

HORTENSIA: Nee, die moest naar de tandarts voor controle. (*tegen Odilia*) En dit is dus mijn neef, waarvan ik je verteld heb. Zo zie je es hoe een rijke vrijgezel leeft. Nou moet ik erbij zeggen, dat hij voor zijn doen z'n kamer nog een beetje heeft opgeruimd. Als tenminste zijn huisknecht - ja, want die heeft hij ook - dat niet gedaan heeft. Maar Adelbert is toch vrij vandaag, niet waar, Peter? (*Peter knikt*)

ODILIA: Heet uw huisknecht Adelbert? Wat een leuke naam.

PETER: Mijn tante vindt het eigenlijk belachelijk dat ik er één op na hou, maar er zijn altijd van die huishoudelijke dingen waarvan ik geen kaas gegeten heb. En dat doet hij dus voor me. Denk alleen maar es aan koken. Maar gaat u toch zitten. (*ze nemen plaats*)

HORTENSIA: Als je er de moeite voor wou nemen, kun je dat ook zelf doen.

PETER: Adelbert helpt me natuurlijk ook met andere dingen. Ik zou niet zonder hem kunnen.

HORTENSIA: Een normale man heeft daarvoor een echtgenote. Waarmee ik niet wil zeggen dat je niet normaal bent...

PETER: Dat valt al weer mee, tante!

HORTENSIA: Maar je zal moeten toegeven, dat het hebben van een echtgenote voor een man zoals jij de gewoonste zaak van de wereld

is. Vind je ook niet, Odilia?

ODILIA: *(in de war gebracht)* Eh..... ja eh... ik kan daarover niet zo goed oordelen. Ik ben zelf nog niet zo ver... eh.... dat ik tijd heb gehad om aan trouwen te denken.

PETER: Ik heb wel tijd gehad daarover na te denken, maar ik ben tot de conclusie gekomen dat het niet eenvoudig is de voor jou geschikte partner te vinden.

ODILIA: Mij lijkt dat ook moeilijk en ik weet dat mensen zich vaak vergissen. Ze denken dan dat ze de ideale partner gevonden hebben en dan blijkt het achteraf toch mis te gaan.

HORTENSIA: Geen wonder, want de ideale partner bestaat niet....

ODILIA: Nee, dat geloof ik ook, maar dat betekent niet dat er geen goeie huwelijken zijn. Om daar achter te komen moet je niet te vroeg aan trouwen denken. Zo denkt mijn zuster er ook over, niet waar, Filomeen?

FILOMENA: O, zeker. Je moet rustig de tijd nemen om voorzichtig in het huwelijksbootje te stappen. En vooral goed uitkijken dat het bootje niet gaat schommelen of omslaat. *(theatraal)* Ik ben van mening, dat je, wanneer je je aan een project wijdt, dat met liefde te maken heeft, je je alleen maar volledig daarvoor kunt inzetten, als je niet gebonden bent, als je je handen vrij hebt. Een huwelijk brengt toch altijd verplichtingen mee die niet altijd overeenkomen met de eisen die zo'n project als 't onze aan ons stelt. Wij dienen de belangen van de jonge spijbelaartjes boven die van echtgenoten te stellen. Eerst dan zullen wij volledig bevrediging vinden in wat we als onze levenstaak beschouwen.

PETER: U stelt dus kinderen boven een echtgenoot. Maar die echtgenoot is in het algemeen wel nodig om te zorgen dat u spijbelaartjes krijgt, al is dat tegenwoordig geen voorwaarde meer. En hoe wil je nou bereiken dat ze die gewoonte om te spijbelen afleren?

ODILIA: Mijn zuster heeft een speciale methode ontwikkeld voor de kinderen die in het tehuis zullen worden opgenomen.

HORTENSIA: *(tegen Odilia)* Wat ik nou graag zou willen weten is hoe u der achter bent gekomen, dat u over... eh... mediamieke gaven beschikt. Hebt u die al lang?

ODILIA: Ik had altijd al 't idee dat er meer is onder de zon dan wij denken. Ongeveer een jaar geleden zat ik in onze tuin een beetje te mediteren toen ik opeens een stem hoorde zeggen: "Odilia, hoort gij mij?" U zult begrijpen hoe ik schrok, want er was beslist niemand in de buurt. Het was duidelijk de stem van mijn overleden grootvader. Ik ben toen gaan beseffen dat ik de mogelijkheid bezit om met

overledenen te praten of in ieder geval contact met ze te hebben. Ik heb me toen verdiept in wat anderen daarover hebben geschreven en kwam ertoe zo nu en dan es te experimenteren. Nu ben ik zover, dat ik af en toe bepaalde tekens ontvang...

PETER: Als de tekens mij niet bedriegen, neem ik aan dat u wel wat zou willen drinken. Wat mag 't zijn? Of wilt u allemaal een kopje koffie? Of wat sterkers, dat kan ook.

HORTENSIA: Geef mij maar een kopje thee; je weet, ik ben een ouwe theeleut.

FILOMENA: Mij maakt 't niet uit, zolang er maar geen alcohol in zit. Thee vind ik ook best.

ODILIA: Ik asjeblijft geen koffie. Graag thee voor mij, want koffie met al die cafeïne vertroebelt mij het zicht op 't universum,

PETER: U krijgt van koffie dan een bruine waas voor ogen of zoiets? Of verduistert die bruine waas het universum?

ODILIA: O nee, dat is 't niet, maar als ik koffie gedronken heb kan ik zo moeilijk uit mezelf treden.

HORTENSIA: Wat interessant. Zou ik dat ook kunnen?

ODILIA: Dat hangt er helemaal van af of u mediamiek bent of niet.

PETER: Allemaal thee dus? *(allen knikken. Hortensia wil opstaan om naar de keuken te gaan, maar Peter is haar net voor)*

HORTENSIA: *(tegen Filomena)* Wat mij nu intrigeert is hoe u als pastor de occulte praktijk van uw zuster kennelijk goedkeurt, ja, zelfs er voordeel uit behaalt.

FILOMENA: *(enigszins van haar stuk gebracht)* O, eh.... ik ga van het standpunt uit, dat het doel niet altijd de middelen heiligt, maar in mijn ogen gaat het om de intensiteit waarmee de middelen ten behoeve van het doel worden aangewend. En bij mijn.. eh.. mijn zuster ben ik overtuigd van de zuiverheid van de intentie.

PETER: *(komt binnen met theeblad en kopjes etc. schenkt in)* Allemaal suiker in de thee?

FILOMENA: Ja, graag een flinke schep.

HORTENSIA: Ik een heel klein schepje.

ODILIA: O nee, ik geen suiker. Daar word je maar dik van.

PETER: Koekje der bij?

FILOMENA: Heel graag.

HORTENSIA: Voor deze keer dan maar.

ODILIA: O nee, voor mij geen koekje, ik houd niet van snoepen... *(Peter deelt de kopjes rond; zorgt, dat Odilia het laatst aan de beurt is en laat "per ongeluk" het voor haar bestemde kopje in haar schoot vallen; consternatie alom!)*

ODILIA: Oooooo, m'n jurk.

HORTENSIA: O, kluns die je bent!

PETER: Neem me niet kwalijk, maar dat was ook de bedoeling eh... natuurlijk niet.

HORTENSIA: Dat moest er nog bij komen!! Sta daar niet te staan, maar haal een doek, een handdoek of een theedoek. *(Peter rent naar de keuken en komt met theedoek terug. Hortensia pakt hem die uit handen en begint over de vlekken op de jurk van Odilia te wrijven hetgeen natuurlijk niet helpt. Odilia jammert)*

ODILIA: O, o. Dat dat nou net op m'n nieuwe jurk moet gebeuren. En hoe moet ik straks terug? Ik kan toch zo niet over straat en ik kan ook zo niet blijven zitten!

PETER: En ik heb geen reservejurk in m'n kast. Maar je kunt toch zo in de auto stappen!

HORTENSIA: Was dat maar zo, we moeten nog een stuk lopen, want ik kon m'n auto niet vlakbij kwijt.

ODILIA: Ik loop voor gek met die vlekken op m'n jurk. Maar ik moet toch naar huis.

HORTENSIA: Het lijkt me inderdaad het beste maar meteen naar huis terug te gaan: Ik haal dan alleen wel even de auto en dan pik ik jullie hier op. 't Is jammer dat 't zo moet lopen, maar jullie hebben in ieder geval met elkaar kennis gemaakt en dat was de bedoeling. Dat m'n neef nou zo nodig roet in het eten en thee in de schoot moest gooien hebben we niet kunnen voorzien. Ik ga dan nu maar en toeter wel als ik voor de deur sta. *(verwijtend naar Peter)* Dat heb je weer handig versierd, klungel. *(af)*

ODILIA: *(tegen Peter)* Ik ben niet boos, hoor! Een ongelukje kan zelfs de beste overkomen. Als we om zulke kleinigheden ruzie zouden maken, wat voor wereld zouden we dan hebben.

FILOMENA: O, voor ik het vergeet: met uw tante is afgesproken dat we binnenkort nog eens samen komen opdat u wat nader kunt kennismaken met de bijzondere gave van mijn zuster. Ik meen dat het ook de bedoeling is, dat haar huishoudster daarbij aanwezig is. Des te meer, des te beter, in verband met de collecte na afloop van de sessie die bedoeld is voor het project. *(dan klinkt de claxon van de auto; beide Loofhutters nemen afscheid en gaan af, terwijl Peter vergenoegd zingend "en juffrouw Odilia voldoet op geen stukken na" de theeboel opruimt)*

**LICHT UITFADEN
EINDE EERSTE BEDRIJF**

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto